

## Europaudvalget

FOLKETINGET



### OFFENTLIGT REFERAT

AF 26. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 19. marts 2013

Tidspunkt: Kl. 15.30

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), Camilla Hersom (RV), Finn Sørensen (EL), Lykke Friis (V), Edmund Joensen (SP), Pia Adelsteen (DF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

### Punkt 1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013

EUU alm. del (12) - bilag 260 (brev om Single Market Act) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 - bilag 4)

Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 9 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 14-15/3-13)

Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 10 (revideret brev vedr. konkurrenceevne og ungdomsarbejdsløshed)

**Statsministeren:** Den 14. og 15. marts havde vi det årlige forårstopmøde i Det Europæiske Råd. Det centrale tema var EU's krisestrategi. Vi gjorde status for, hvad vi har opnået, og vi blev enige om, hvor vi skal sætte ind, når vi afleverer vores nationale reformprogrammer som led i det europæiske semester.

På mødets anden dag, altså fredag, havde vi en strategisk diskussion af EU's forhold til Rusland. Situationen i Syrien var ikke på dagsordenen, men blev også vendt på mødet.

Jeg vil starte med diskussionen om de økonomiske emner. Vores møde handlede ikke om akut krisehåndtering, men om det lange, seje træk, som det er at få Europa ud af krisen. Som DER-formanden, Van Rompuy, formulerede det på vores møde, er Europa i gang med en maraton. Vores indsats er begyndt at give resultater. Vi har fået lavere budgetunderskud og mere stabilitet på de finansielle markeder, men vi er ikke i mål. Vi står stadig over for store udfordringer med lav vækst og høj arbejdsløshed. Hvor gerne vi end ville det, så er der desværre ikke én enkelt knap, man kan trykke på, som hurtigt får os ud af krisen og genskaber væksten. Vi skal sætte ind flere steder og på én gang. Det tager tid, det vi er i gang med.

På mødet bekræftede vi, at vi har den rigtige strategi for at håndtere krisen, og at vi skal fortsætte ad det spor, vi har lagt. Vores opgave er at sikre sunde økonomier, vækst og beskæftigelse. Det er ikke nemt, men der er ingen modsætning mellem sund økonomi og vækst. Det er to sider af samme sag. Dermed mener jeg også, at vi har den rigtige strategi for at håndtere krisen. Vi skal finde balancen,

hvor vi både har styr på de offentlige budgetter og skaber vækst samt flere arbejdspladser. Samtidig er vi enige om, at indsatsen skal være differentieret, så den afspejler de udfordringer, landene hver især står over for. Det er derfor, vi i konklusionerne fra vores møde fremhæver nødvendigheden af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering.

Stabilitets- og vækstpacten giver netop mulighed for at tage hensyn til den situation, de enkelte lande står i. Fristen for at opnå målet for budgetunderskud kan f.eks. forlænges, hvis et land er gået i gang med at gennemføre de anbefalede stramninger, men at underskuddet alligevel ikke falder, fordi væksten er uventet svag.

Jeg vil godt understrege i den forbindelse, at vi ikke kom ind på situationen i de enkelte lande på vores møde. Som bekendt er forløbet af det europæiske semester, at vi her på forårstopmødet fastlægger de overordnede politiske retningslinjer. Derefter vedtager vi på Det Europæiske Råd til juni de landespecifikke anbefalinger. Dem får vi derfor lejlighed til at diskutere på et senere tidspunkt.

På vores møde lagde vi også vægt på nødvendigheden af at håndtere de sociale udfordringer, som krisen medfører. Særligt skal vi gøre noget for de alt for mange unge europæere, der ikke har noget arbejde. Beskæftigelsespolitikken er jo grundlæggende medlemslandenes ansvar, men de europæiske økonomier er tæt forbundet med hinanden, og vi må arbejde sammen for at få de europæiske arbejdsmarkeder til at fungere. Vi fastslog derfor på mødet, at indsatsen for de unge skal have en særlig prioritet i medlemslandene. Vi har allerede taget vigtige skridt i EU for at forbedre mulighederne for de unge. De tiltag skal nu til at virke i praksis. For nogle uger siden vedtog EU-landene en ungegaranti, der betyder, at alle unge under 25 år skal modtage et tilbud om beskæftigelse eller uddannelse, inden for 4 måneder efter at de er blevet ledige eller har færdiggjort deres uddannelse. Kommissionen har startet de såkaldte aktionsgrupper i de 8 medlemslande, der har den højeste ungdomsarbejdsløshed, for at hjælpe med at målrette EU-midler, så de kan støtte jobmuligheder for netop de unge. På topmødet i februar blev vi enige om at afsætte 45 mia. kr. til et nyt ungdomsinitiativ i EU's kommende budget for 2014-2020. Pengene vil gå til særligt udsatte regioner med en ungdomsarbejdsløshed på over 25 pct. Kommissionen er udover det sammen med de europæiske parter ved at se på, hvordan man skaber bedre forhold både for praktikophold og for lærlingeuddannelse.

På mødet bekræftede vi desuden vigtigheden af en hurtig gennemførelse af vækst- og beskæftigelsespagten, så vi fuldt ud kan udnytte de mange vækstinstrumenter, den indeholder. Som vi diskuterede i forbindelse med min forelæggelse i sidste uge, lagde jeg særlig vægt på gennemførelsen af indre markedsforslagene.

Vi var også enige om, at der er behov for at mindske de administrative byrder på EU-plan og nationalt, særligt for små og mellemstore virksomheder. Det skal ske under hensyntagen til beskyttelse af forbrugere og ansatte. Derfor skal vi arbejde videre med Kommissionens meddelelse om smart regulering, og Kommissionen skal bl.a. fremsætte forslag til forenkling og nedbringelse af regelbyrden.

Vi lagde også sporet for en række diskussioner i den kommende tid om, hvordan vi kan fremme vækst og jobskabelse ved at fokusere på energiområdet, innovation, digitalisering og vores konkurrenceevne.

Så er der de udenrigspolitiske emner. Hovedemnet var EU's forhold til Rusland. Det var en opfølgning på den diskussion, vi havde i oktober sidste år om Kina. Rusland er en central strategisk partner for EU. Økonomisk som EU's tredjestørste handelspartner, men også regionalt som vores nabo. Og selvfølgelig er Rusland også globalt en vigtig aktør, som man ikke kan komme uden om. Vi var på mødet enige om, at selv om samarbejdet med Rusland ikke altid er let, skal vi fortsat søge at udbygge samarbejdet på de mange områder, hvor vi har fælles interesser, ikke mindst når det gælder handelspolitikken. Rusland fik WTO-medlemskab sidste år. Nu er det afgørende, at de forpligtelser, de har påtaget sig, også bliver gennemført. Vi skal også fra EU's side blive bedre til at koordinere vores optræden over for Rusland, både for at markere vores synspunkter i forhold til demokrati og menneskerettigheder og for at fremme vores fælles interesser.

Uden for dagsordenen berørte vi to andre emner. For det første det kommende G8 møde og for det andet situationen i Syrien, som bekymrer alle. Storbritannien har som bekendt G8 formandskabet i 2013. Derfor indledte den britiske premierminister med at redegøre for forberedelserne til G8 topmødet, der finder sted i Nordirland den 17. og 18. juni. Temaerne for mødet vil være handel, skatteunddragelser, transparens og bekæmpelse af terrorisme.

Syrien var som bekendt ikke på dagsordenen for mødet, men spørgsmålet om ophævelse af våbenembargoen blev alligevel rejst af Storbritannien og Frankrig. Der blev ikke draget konklusioner af den debat, og EU's høje repræsentant Ashton, vil nu tage spørgsmålet tilbage til udenrigsministrene, der i forvejen følger sagen tæt. Fra dansk side er vi som bekendt skeptiske over for ophævelse af våbenembargoen. Men jeg anerkender også, at der er tale om et vanskeligt dilemma. På den ene side ønsker vi at støtte oppositionen. På den anden side er der grund til at være bekymret for, at en lempelse af våbenembargoen vil føre til yderligere militarisering af konflikten – og selvfølgelig også at våbnene havner i de forkerte hænder.

Alt i alt var der tale om et konstruktivt møde, hvor vi fik diskuteret væsentlige spørgsmål vedrørende EU's indsats både internt og eksternt, og hvor vi fik skudt det europæiske semester i gang med fælles retningslinjer for det arbejde, vi hver især skal gennemføre. Vi fik sendt et klart signal om, at vi har taget de rigtige beslutninger, og at de skal føres ud i livet hurtigst muligt. Nu handler det om, at vi taler sammen og holder tempoet i det maratonløb, vi er inde i, sådan at det, vi har sat os for, også bliver gennemført i praksis.

**Lykke Friis** var klar over, at Ungarn ikke var på den officielle dagsorden for Det Europæiske Råd, men man havde jo diskuteret Ungarn lidt, da statsministeren forelagde mødet, og alle var bekymrede for situationen i Ungarn. Der havde været almindelig enighed om, at eventuelle indgreb skulle følge traktaten, idet man ikke skulle have nogen standret, som det var tilfældet med Østrig. Lykke Friis

spurgte, om statsministeren var blevet klogere på, hvor hurtigt det kommer til at gå med Kommissionens undersøgelse.

Hun mente, man havde fået anskuelserundervisning i, at der godt kunne ske noget på et eurotopmøde, og dermed også anskuelserundervisning i, hvad det vil sig, at man ikke er medlem af euroen. Det ville imidlertid være fint, hvis man kunne få en lille debat om, hvad der sker vedrørende Cypern. Hvad sker der i disse timer, og hvad blev man egentlig enige om op eurotopmødet? Lykke Friis ville ikke gå i detaljer med de mange avisartikler, hvor man talte om "bankrøveri" og "konfiskeringslovgivning", men spørge, hvad statsministeren egentlig mente om den aftale, der var indgået. Er der noget i den, vi skal være bekymret over? Hun tilføjede, at hun godt var klar over, at der måske er ved at ske ændringer i aftalen, og måske trækker ændringerne i den rigtige retning. Hun undrede sig over, at man kunne træffe den beslutning, når man i 2008 havde vedtaget et direktiv om en indskydergarantiordning, som garanterede for indeståender i banker op til 100.000 euro. Hun troede, pointen med den var at undgå at komme i en situation, hvor der lige pludselig bliver taget penge fra folk med indestående i banker. Hvis man begynder på det, kan det godt blive lidt principielt.

**Finn Sørensen** spurgte, om han skulle opfatte linjen vedrørende den økonomiske politik på den måde, at der bliver en vis lempelse eller slækkelse i kravene til overholdelse af stabilitets- og vækstpakten, altså en smule mere fleksibilitet. I konklusionerne står der et sted, at der bør være en passende blanding af udgifts- og indtægtsmæssige foranstaltninger i medlemsstaternes planer, hvilket kunne opfattes, som om der bliver lidt mere fleksibilitet, men omvendt står der i punkt 7 meget firkantet, at kravene i stabilitets- og vækstpakten skal gennemføres fuldt ud og hurtigt.

Finn Sørensen spurgte, om den franske præsident, Hollande, havde nogle forslag til forskellige former for lempelser, og hvordan statsministeren og de øvrige regeringsledere forholdt sig til de forslag.

Han havde bemærket, at overvismand Whitta-Jacobsen for nogle dage siden anbefalede, at man lempede reglerne for, hvor hurtigt landene skulle bringe deres budgetunderskud ud af verden, og helt konkret nævnte, at de mest udsatte lande kunne få lempet en lillebitte smule og et land som Frankrig måske en anelse mere, mens de stærke lande kunne lempe en hel del. Han spurgte, om statsministeren var enig i den anbefaling, og om hun havde søgt at rejse den problemstilling på Det Europæiske Råd.

Statsministeren mener, at sund økonomi og vækst ikke er hinandens modsætninger, hvilket han ikke kunne være uenig i. Men man kan konstatere, at EU-landene har ført en meget stram økonomisk politik igennem de seneste år, og resultatet har indtil nu været en kraftig stigning i arbejdsløsheden, ikke mindst i ungdomsarbejdsløsheden. Han spurgte, om statsministeren synes, det er en sund økonomisk politik, når den medfører en væsentlig stigning i arbejdsløsheden.

**Pia Adelsteen** tog udgangspunkt i statsministerens udtalelse om, at man skal arbejde sammen for at få de europæiske arbejdsmarkeder til at fungere, og spurgte, hvordan man vil gøre det konkret. Vil man blot udveksle erfaringer?

Hun spurgte, hvor mange lande det drejer sig om, når man skal fordele de 45 mia. kr., der er afsat i perioden 2014-2020 til lande, der har en ungdomsarbejdsløshed på mere end 25 pct.

Det ser ud, som om Danmark mangler at implementere nogle af forslagene i indre marked 1 pakken, vist nok tre direktiver. Det er ganske vist ikke så mange, men er der planer om at få dem gennemført?

Pia Adelsteen syntes, det i relation til Cypern var principielt, om den indskydergaranti, vi har op til 100.000 euro, reelt har nogen værdi. Det startede med, at alle, der havde penge i banken, skulle bidrage, så man kunne skrabe disse penge sammen, og så har der været talt om, at man skulle respektere grænsen på de 100.000 euro, ligesom der også har været rygter om, at grænsen skulle være 20.000 euro, altså 150.000 kr. Derfor spurgte hun, om man overhovedet må tage penge fra folk, der har mindre beløb indestående på bankkonti. I så fald ville det da være bedre for kunderne, hvis bankerne krakkede, for så fik folk deres penge.

**Statsministeren** svarede Lykke Friis, at Ungarn blev nævnt kort i den indledende del af mødet af formanden for Europa-Parlamentet, Martin Schulz, som redegjorde for de bekymringer, man har haft i Europa-Parlamentet, og i direkte forlængelse heraf orienterede Barroso om Kommissionens arbejde med at få problemet afdækket. Premierminister Orban stillede sig til rådighed for at bidrage til dialogen – selv om han utvivlsomt ser anderledes på sagen. Der var ingen yderligere diskussion om sagen, hvilket statsministeren mente afspejlede, at alle er enige om – hvilket også er den danske holdning – at sagen er i trygge hænder i Kommissionen, som er traktatens vogter og i den egenskab skal se på, om lovgivningen i Ungarn er i overensstemmelse med EU-retten og EU's principper. Hun havde ikke nogen indikationer med hensyn til tidsplanen, som ikke blev nævnt på mødet.

Vedrørende Cypern, som flere af ordførerne spurgte om, pointerede statsministeren indledningsvis, at der er tale om en aftale mellem eurolandene, og derfor har Danmark ikke været til stede ved de forhandlinger. Der er ikke noget EU27 lån til Cypern, og Danmark er ikke blevet bedt om at bidrage. Vi er tilfredse med, at der er opnået en principaftale om, at eurolandene laver et låneprogram til Cypern. Det er vigtigt at huske på, hvilken situation Cypern stod i, nemlig at der var stor risiko for et kollaps af Cyperns banker og for en kaotisk statsbankerot. Stabiliseringsprogrammet er ikke bare vigtigt for Cypern, men også for eurolandene, og det er også vigtigt for Danmark. Statsministeren deltog som sagt ikke i mødet og havde ikke kendskab til overvejelserne om den konkrete model, men det står klart, at der har været en særlig udfordring i at håndtere den meget store finansielle sektor, der er på Cypern. Det er formentlig det, der er baggrunden for, at man har valgt en engangsskat. Der var én model, og så kom der andre modeller på bordet. Situationen udvikler sig, mens Europaudvalget holder møde. Måske bliver indskud under 100.000 euro fredet, og i pressen i dag står der, at det måske bliver ind-

skud under 20.000 euro, som er fredet, idet indskud mellem 20.000 og 100.000 euro skal betale én sats, mens der skal gælde en højere sats for indskud over 100.000 euro. Statsministeren forstod, at kommissær Olli Rehns talsmand i dag havde understreget, at indskydergarantien for beløb under 100.000 euro er vigtigt og gælder for alle EU-lande.

Statsministeren måtte gå ud fra, at aftalen er lovmedholdelig, sagde hun til Lykke Friis og Pia Adelsteen.

Hun synes, det ville være forkert, hvis vi gik ud og kritiserede aftalen mellem euro-landene. Cypern står i en meget alvorlig situation, og de 17 eurolande har lavet en aftale om, hvordan man skal løse det opståede problem. I øvrigt gjorde statsministeren opmærksom på, at situationen udvikler sig hele tiden, og at aftalen ikke er stemt igennem i det cypriotiske parlament endnu.

Som statsministeren opfattede Finn Sørensens indlæg, er der enighed om, at der ikke er en modsætning imellem at konsolidere økonomien – få styr på økonomien – og at skabe vækst. Det er det, vi gør i Danmark nu, mens der i de ti år med borgerlige regeringer ikke var styr på økonomien, idet budgetterne skred år for år. Det viser, at det inden for de rammer, der er, er muligt at føre den politik, vi fører. Statsministeren opfattede ikke mødet sådan, at der nu kommer en lempelse, men der er allerede mulighed for en vis fleksibilitet. På mødet havde man ikke diskuteret, om der var nogle, som ville bruge denne fleksibilitet. Man kan godt slippe for en henstilling, hvis der er tale om en lille og midlertidig overskridelse.

Statsministeren ville ikke gøre sig klog på, hvad overvismanden havde sagt i den forbindelse.

De 45 mia. kr., som Det Europæiske Råd besluttede at anvende i forbindelse med de flerårige budgetter, skal gives til regioner, som har en særlig høj ungdomsledighed, sagde statsministeren til Pia Adelsteen. Hun havde ikke en liste over, i hvilke lande de pågældende regioner lå. Hun mente, det var et godt eksempel på, at EU løbende har forsøgt at gøre noget for de unge arbejdsløse. Det blev besluttet, at der skal være en ungedaranti, men det er ikke EU, der skal gennemføre den; det er medlemslandene, der skal gennemføre den i praksis. Hvis alle lande gør det, vil det selvfølgelig virke. Hvis man også udfolder de initiativer, der ligger i forbindelse med det indre marked, når vi rigtigt langt med hensyn til at skabe vækst her og nu.

Med hensyn til gennemførelse af det indre marked 1 forstod statsministeren, at det drejer sig om tre forordninger, som ikke skal implementeres, men har direkte virkning.

**Edmund Joensen** spurgte, om Danmarks mulige deltagelse i det fælles europæiske finanstilsyn og indskydergaranti kan få konsekvenser for Færøerne og Grønland. Som bekendt er hverken Færøerne eller Grønland med i EU, men de er en integreret del af den danske finanssektor. Han læste i konklusionerne fra topmødet, at man har prioriteret en fuldførelse af lovgivningsprocessen vedrørende den fælles tilsynsmekanisme i de kommende uger. Der står også, at der skal foreligge enighed om en fælles indskydergaranti inden juni 2013. Man er med andre ord tæt på at afslutte processen. Set i det lys spurgte han, om regeringen har en plan

for, hvad der skal ske med tilsyn og indskydergaranti på Færøerne og Grønland, hvis Danmark tilslutter sig det europæiske system. Han tilføjede, at han tidligere havde spurgt om det samme, men regeringen havde ikke givet et fyldestgørende svar. Derfor spurgte han igen nu, hvor vi er tæt på deadline.

**Lykke Friis** var med på, at situationen på Cypern er alvorlig. Det er ikke sikkert, at Cypern stemmer ja. Derfor giver sagen anledning til eftertanke og bekymring. Hun forstod simpelt hen ikke den del af statsministeren svar, der henviste til Olli Rehns talsmand. Hvis der findes et direktiv på området, som "freder" alle indskud under 100.000 euro, hvordan kan man så vedtage en pakke, hvor de ikke er freddet? Hun tilføjede, at også de mennesker, som har deres penge i bankerne i Spanien og Italien, er bekymrede, hvis man ikke kan stole på de direktiver, der er vedtaget. Hun forstod heller ikke det med de 20.000 euro.

**Finn Sørensen** gentog sit spørgsmål, om man kan betegne det som en sund økonomisk politik, når den producerer 26 millioner arbejdsløse, heraf 6 millioner unge, og et voksende antal fattige og socialt udstødte.

Han gentog ligeledes sit spørgsmål om, hvorvidt den franske præsident på topmødet fremførte forslag om ændringer af linjen, og om statsministeren i så fald støttede hans krav.

Finn Sørensen oplæste, hvad overvismanden havde sagt, og spurgte, om det, statsministeren sagde om fleksibilitet, betyder, at der allerede er mulighed for de lempelser, overvismanden foreslår, inden for de gældende regler.

**Pia Adelsteen** undrede sig over, at statsministeren syntes, det ville være forkert af Danmark at sige fra over for den aftale, eurolandene har indgået med Cypern, når et flertal i Folketinget meget gerne vil være med i euroen. Når et eurotopmøde kan beslutte, at hvis der er problemer i et land, så kan man tage penge fra bankkunderne, påvirker det også danske bankkunders tillid til banksystemet. Derfor syntes hun, det var mærkeligt, at statsministeren ikke havde en holdning til eurolandenes aftale med Cypern.

**Statsministeren** svarede Edmund Joensen, at regeringen havde en dialog med det færøske og grønlandske landsstyre om sagen. Erhvervs- og vækstministeren har diskuteret den med det færøske landsstyre, og der er svaret på en række spørgsmål i Folketinget om den. Kommissionens forslag omfatter kun medlemslande, så hvis Danmark måtte vælge at deltage i et sådant fælles tilsyn, vil det som udgangspunkt ikke omfatte Færøerne og Grønland. I tilfælde af dansk deltagelse vil Finanstilsynets tilsyn med de danske pengeinstitutter på en række områder overgå til ECB. Inden man måtte træffe en sådan beslutning, vil der være god tid til at diskutere, hvad det vil betyde for færøske og grønlandske banker. Statsministeren var ikke enig i, at det går så stærkt, som Edmund Joensen sagde. Der er heller ikke taget stilling til, hvordan Danmark skal forholde sig. De spørgsmål, der opstår vedrørende Færøerne og Grønland, skal man selvfølgelig have en dialog om med Færøerne og Grønland og finde en fornuftig løsning. Det forslag, der nu forhandles, vedrører alene tilsynet, ikke den nationale indskydergarantiordning. De færøske og grønlandske banker kan uændret deltage i de gældende

indskydergarantiordninger. Statsministeren tilføjede, at hun ikke troede, man kunne komme det så meget nærmere på nuværende tidspunkt.

I svaret til Lykke Friis pointerede statsministeren, at hendes opgave var at afrapportere fra det møde, hun selv havde deltaget i, men naturligvis er det relevant at diskutere Cypern. Vi går ud fra, at de beslutninger, der bliver truffet, er lovmedholdelige. Det giver mest mening at diskutere sagen, når man er færdig med forhandlingerne. Vi ved stadig ikke, hvor det ender.

Over for Pia Adelsteen gentog hun, at hun ikke havde nogen grund til at kritisere det, de 17 eurolande var blevet enige om. Indskydergarantiordningen eksisterer fortsat. Der er tale om en engangsbeskatning.

Statsministeren sagde i anledning af Finn Sørensens spørgsmål, at vi mangler vækst i Europa. Vi har været igennem den mest alvorlige krise siden 2. verdenskrig. Statsministeren mente ikke, kuren skulle bestå i, at vi bare låner flere penge, som de unge skal være med til at betale tilbage i de kommende år. EU-landene må forsøge at få styr på økonomien og samtidig gøre alt, hvad de kan, for at sætte gang i væksten, således som vi f.eks. gør det i Danmark.

Hvis man vil vide, hvad den franske præsident sagde på mødet, må man spørge ham. Man skal diskutere de landespecifikke anbefalinger på et senere tidspunkt. Det er meget muligt, at noget af den fleksibilitet, der er, vil blive benyttet. Statsministeren mente, der var en grundlæggende opbakning til den strategi, der var valgt, nemlig at man må konsolidere økonomien og gøre alt, hvad man kan, for at skabe vækst. Selv om der er forskellige holdbarhedsudfordringer i de forskellige lande, er det vel ikke rimeligt at bede nogle lande om at bruge flere penge, end de selv synes, de har. Det, vi har gjort i Danmark, syntes statsministeren også, man skulle gøre i andre lande.

**Finn Sørensen** forstod ikke, at statsministeren ikke ville referere, hvad den franske præsident havde sagt. Hvis han ikke havde sagt noget, kunne hun jo bare sige det. I medierne havde det op til topmødet været meget tydeligt, at der var en kamp mellem Holland og Merkel, og han måtte opfatte konklusionerne fra topmødet på den måde, at Merkel og hendes nedskæringspolitik havde vundet.

Han gentog sit spørgsmål, om det faktisk inden for de gældende regler var muligt at gøre det, overvismanden tilrådede.

**Lykke Friis** gentog, at sagen vedrørende Cypern var anskuelsesundervisning i, hvad det betyder ikke at være med i euroen. Det afgørende møde har vi ikke været med til, selv om det kan få konsekvenser for hele Europas økonomi. I Venstre er man bekymret for, at indgrebene også omfatter indeståender under 100.000 euro. Det er den franske finansminister og flere europaparlamentarikere også. Derfor ville hun gerne have en skriftlig redegørelse for, hvordan det, der blev besluttet lørdag aften, forholder sig til det direktiv om indskydergaranti, der blev vedtaget i december 2008. Hun tilføjede, at for hende var det vigtigt, når hun stod ude i forsamlingshusene og blev mødt med, at hvis der opstod en eller anden krise, så kunne man bare lave reglerne om.

**Edmund Joensen** mente, det hastede, og henviste igen til, at der står, man skal være færdige med indskydergarantien inden juni i år. Han spurgte, om han skulle



forstå statsministerens svar på den måde, at det nuværende Finanstilsyn forsætter, og at regeringen vil sikre indskyderne på Færøerne og Grønland en indskydergaranti, der er på linje med den danske, hvis Danmark går med i den europæiske bankpakke.

**Pia Adelsteen** ville forholde sig til det principielle, når statsministeren sagde, hun ikke kendte hele pakken vedrørende Cypern. Igennem rigtigt mange år har vi hørt, at det er vigtigt, at Danmark er så tæt på kernen i EU som muligt, og et flertal i Folketinget vil meget gerne være med i euroen. Mener statsministeren, det på den baggrund er en model, vi også vil bruge i Danmark, hvis Danmark er ved at gå bankerot, såfremt det bliver vedtaget, at man på Cypern kan tage penge fra bankkunderne?

**Statsministeren** ville ikke referere, hvad de andre regeringschefer havde sagt, sagde hun til Finn Sørensen, men hun fremhævede, at der var vedtaget nogle konklusioner. Hun syntes, det var fremragende konklusioner, og hun gik ud fra, at alle stats- og regeringscheferne stod bag dem. Statsministeren troede ikke, hun kunne få Finn Sørensen til at konkludere anderledes end, at Merkel havde vundet, men hun syntes, det var en forkert modsætning, han stillede op. Når man hører debatten forud for et møde, har man tit svært ved at genkende den, når man sidder til selve mødet. På mødet var der enighed om, at man kunne gøre begge dele, altså både konsolidere og skabe vækst.

Alle kan tolke de regler, der er i EU. Det kan overvismanden også. Hun ville ikke gøre sig til dommer over, hvad overvismanden sagde, men henviste til, at der allerede er en vis fleksibilitet.

Statsministeren troede ikke, man kom det spørgsmål, Edmund Joensen rejser, nærmere på nuværende tidspunkt. Det er selvfølgelig en sag, vi drøfter med Grønland og Færøerne.

Med hensyn til Cypern pointerede statsministeren, at hun ikke havde været med til mødet, at aftalen ikke er på plads endnu, at hun ikke havde grund til at tro, at det, man havde besluttet, ikke var lovmedholdeligt, og at vi har en rigtig fornuftig indskydergarantiordning i Danmark, og der er ingen, der på noget tidspunkt har talt om, at vi ikke skulle have den. Så syntes hun, det var lige lovligt hypotetisk at spørge om en situation, hvor Danmark er ved at gå statsbankerot, sådan som Pia Adelsteen gjorde.

NOT Hun lovede Lykke Friis at fremsende et notat til udvalget om lovmedholdeligheden, når der foreligger et endeligt resultat.

**Finn Sørensen** takkede for svaret om, at der var enighed om konklusionerne på det Europæiske Råd.

Han spurgte i relation til lempelsen for de små og mellemstore virksomheder, om statsministeren ville udstede en garanti for, at ændringen ikke ville medføre forringelser i forhold til arbejdsmiljøet og sikkerheden for lønmodtagerne samt for de krav, vi herhjemme stiller til de produkter, der markedsføres.

Han pegede på, at mens statsministeren sad til topmøde, var der demonstrationer udenfor, anført af den europæiske fagbevægelse, som igennem lang tid har

kritiseret den førte økonomiske politik. Han spurgte, om det slet ikke gjorde indtryk på statsministeren.

Han ville også gerne vide, om det ikke gjorde indtryk på statsministeren, at de socialdemokratiske socialministre og beskæftigelsesministre havde holdt et møde, hvor de – omend i mindre skarpe vendinger – havde understøttet fagbevægelsens krav og foreslået indførelse af en social protokol, som kan sikre, at de faglige og sociale rettigheder ikke bliver kørt over af det indre marked. Han spurgte, om det var noget, statsministeren havde fulgt med i, og om hun ville følge opfordringen.

**Lykke Friis** kvitterede for statsministeren løfte om at oversende en analyse og bad om, at den også kom til at omhandle det, man var blevet enige om lørdag aften.

**Pia Adelsteen** mente, man kunne fortolke det på flere måder, når statsministeren ikke ville svare på hendes "hypotetiske" spørgsmål.

**Statsministeren** sagde til Finn Sørensen, at der altid er enighed om konklusionerne på Det Europæisk Råd.

Med hensyn til de små og mellemstore virksomheder har vi lagt vægt på, at vi skal reducere deres byrder på en måde, så vi ikke krænker de grundlæggende hensyn til lønmodtagerne, når det handler om arbejdsmiljø. Det står også i konklusionerne, at man er optaget af det med lønmodtagerne og forbrugerne. En smart regulering handler om at få bedre regler; det drejer sig ikke nødvendigvis om deregulering.

Det møde, der var mellem socialdemokratiske og socialistiske socialministre og arbejdsministre den 27. februar, havde ikke deltagere fra den danske regering. Regeringen har ingen planer om at gå videre med ideen om en social protokol. Vi koncentrerer os om i praksis at skaffe arbejde til de unge og at modvirke social dumping.

Statsministeren ville gerne forsøge at svare på det spørgsmål, Lykke Friis stillede, men gjorde opmærksom på, at vi ikke havde været med på mødet, hvilket gav nogle begrænsninger. Det er fuldstændig rigtigt, at de beslutninger, der blev truffet, også kan påvirke os.

Hun syntes, det var lidt voldsom at konkludere sådan, som Pia Adelsteen gjorde. Vi har en indskydergaranti i Danmark, og den er vi meget glade for. Hun mente, også, at der, når alt dette har lagt sig, ville være en meget håndfast indskydergaranti i hele Europa, hvilket er meget vigtigt.

**Finn Sørensen** var lidt rystet over statsministerens svar vedrørende den sociale protokol, idet han gjorde opmærksom på, at den europæiske fagbevægelses argument for, at vi skal have en social protokol, lige netop er, at der i dag sker social dumping i EU på grund af reglerne i det indre marked og på grund af den fortolkning, Europa-Domstolen anlægger.

**UDG Punkt 2. Samråd med statsministeren vedr. samrådsspørgsmål K om visionen for EU**

EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål K

Punktet var udgået.

Mødet slut kl. 16.40.

Ref.: BE/its